

Комунальний заклад «Дошкільний навчальний заклад №47
Вінницької міської ради»

ПЕДАГОГІЧНИЙ ВСЕОБУЧ
«ГОТУЄМОСЯ ДО ШКОЛИ»

Прихід до школи є переломним моментом у житті дитини. Адже відбувається перехід до нового способу життя і умов діяльності, нового положення в суспільстві, нових взаємин як з дорослими, так і з однолітками.

Треба врахувати, що відмінна риса положення школяра полягає в тому, що навчання є відтепер для нього обов'язковою діяльністю, і дитина повинна знати, що за неї вона несе відповідальність перед учителем, школою, сім'єю. Безумовно, всі діти зазнають труднощів при адаптації до нових умов навчання і виховання. Треба врахувати, що навчання в школі може викликати деякий дискомфорт для психічного здоров'я школяра. Це пов'язано, **по-перше**, з певними стресовими станами, яким піддається школяр (залежно від індивідуальних особливостей це можуть бути: постійні критичні зауваження на адресу дитини, що викликають страх приниження; обмеження в часі, що приводить до страху не встигнути виконати завдання у відведений час тощо). **По-друге**, з великою кількістю інформації, що пропонують переробити школяреві (часто не з огляду на його вікові та індивідуальні особливості). **По-третє**, нераціональна організація виконання домашнього завдання вдома (дитина не встигає відпочити, відновити сили, внаслідок чого виникає постійний стан втоми і загальмованості). Таким чином, діти напружені як психологічно (невизначеність, тривога, відчуття дискомфорту та ін.), так і фізично (новий режим дня, підвищені навантаження та ін.). Це часто приводить до певних наслідків, що у першу чергу позначається на процесі навчання. Тому в цей період від батьків потрібна певна як моральна, так і психологічна підтримка в процесі адаптації.

Батькам майбутнього першокласника необхідно врахувати, що саме психологічна готовність до навчання забезпечує адаптацію дитини до школи.

Слід зазначити, що позитивно впливає на адаптацію:

- своєчасність переходу від гри до навчання;
- відвідування дошкільної установи, а, отже, наявні навички спілкування з однолітками;
- правильне виховання в сім'ї;
- усвідомлення дитиною свого положення школяра, а також підготовка до школи з боку батьків, що полягає у посиленні особистісного значення навчання в школі;
- у постановці певних пізнавальних завдань перед дитиною;
- у підготовці до можливих проблем, що виникають у процесі навчання, при цьому підкреслюється, що наполегливість і працьовитість допоможуть у подоланні цих труднощів.

Перші місяці навчання дитини викликають багато запитань у батьків. Одне із найпоширеніших з них: як же допомогти дитині в навчанні? Як привчати до самостійності при виконанні домашнього завдання? Психологи вважають, що батьки, у першу чергу, повинні запам'ятати **наступні правила**:

1. Визначити час спільної взаємодії дитини з дорослими (наприклад, 20-30 хв. з дитиною активно співпрацює дорослий, а потім дитина працює якийсь час самостійно). При цьому треба врахувати, що, по-перше, поступовий час активного співробітництва скорочується, а час самостійної роботи збільшується, а, по-друге, тривалий час виконання уроків виснажує сили дитини і у неї втрачається позитивна мотивація.

2. Необхідно батькам знати темп роботи своєї дитини, щоб вона могла працювати в оптимальному для неї темпі. Завдання батьків — підтримувати цей темп (наприклад, повільне для дитини виконання завдання «розхолоджує» дитину, а швидке — створює нервозну обстановку) і служить причиною швидкого стомлення).

3. Часто школярам потрібна не стільки допомога з якого-небудь предмета, скільки допомога в поточній навчальній ситуації. Батькам треба «розглянути», у чому полягає їхня допомога.

4. При допущенні помилки дитиною дорослий повинен зробити так, щоб дитина сама знайшла цю помилку, а не вказувати на неї. Для того, щоб допомогти дитині знайти свою помилку, дорослий повинен спростити завдання, вирішивши яке дитина змогла б самостійно виявити і виправити свою помилку.

У той же час батьки повинні враховувати свої особливості, які можуть «нашкодити» дитині при адаптації до школи:

У швидкої і рухливої матері буде викликати роздратування повільна дитина: «Швидше!». Дитина поспішає, квапиться і знову помиляється. У цьому випадку матері слід застосувати терпіння і підлаштуватися під темп роботи дитини.

• Якщо у сім'ї по відношенні до когось із членів сім'ї використовується агресивно-диктаторський стиль відносин, то він проектується на дитину. Це приводить до страху в дитини бути покараною і ображеною.

• Якщо батьки перебувають в розлученні, то матері необхідно утриматися від коментарів на зразок: «Ти такий неповороткий, як і твій батько». Таке відношення може викликати почуття неповноцінності в дитині.

• У завжди незадоволених всім батьків росте тривожна дитина, яка у всьому невдоволенні батьків бачить свою провину.

*Загальна стратегія поведження батьків з метою допомоги дітям
для їх більш успішного навчання*

Для цього батьки повинні:

- встановити стосунки з дітьми, що характеризуються теплотою, турботою та любов'ю;
- вивчити реальні можливості своєї дитини і вселяти в них віру в успішність своїх дій;
- спонукати дітей до виконання не тільки шкільних, але й додатковий завдань;
- контроль за дітьми повинен бути авторитетним (як прояв батьківської уваги);
- підтримувати і стимулювати інтерес дітей до пізнання, обговорювати разом з ними прочитані книги, обговорювати різні інтелектуальні та пізнавальні проблеми;
- уміти слухати дітей, подавати приклад доброзичливого спілкування.

Психологічна напруженість проходить через півтора-два місяці. Якщо дорослий, який перебуває поруч, спокійно і планомірно здійснює режимні моменти, надає правильну, у тому числі й психологічну, допомогу дитині, то її напруженість падає. А зняття психічної напруги стабілізує й фізичний стан дитини. Вона уникає перевантажень, стомлення, зниження працездатності. Крім того, прагнення до позитивних взаємин з дорослими організовує поведження дитини: вона зважає на їхні думки та оцінки, намагається виконувати правила поведінки.

*Бажаємо Вам, щоб початок навчання малюка в школі
став приємною подією в житті всієї родини.*